

ת"פ 56409/01 - מדינת ישראל נגד מגיסטו בלאה

בית משפט השלום בראשון לציון

26 Mai 2016

ת"פ 16-01-56409 מדינת ישראל נ' בלאה

לפני כבוד השופט שירלי דקל נוה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
מנגיסטו בלאה
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג ועו"ד רונן גינגלנד

הנאשם וב"כ עו"ד אבי כהן - ס. ציבורית

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה והכרעת דין

אני מתירה את תיקון כתוב האישום, ולאור הودאת הנאשם בעובדות כתוב האישום המתוקן, אני מרשים אותו בעבירות איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום י"ח איר תשע"ו, 26/05/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה איומיים.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם והמתלוונת היו בני זוג והתגורר ביחידה דיור בראשון-לציון. בתאריך 25.7.2015 יצאה בעלת הבית מביתה למשך נביות כלבה, והבינה בנאשם כשהוא מחזק בקבוק בירה ובועט כלב. בנסיבות אלו, התגלו ויכוח בין בעלי הבית לבין הנאשם או אז ניסתה המתלוונת לחוץ בין הנאשם לבין בעל הבית ובתגובה לכך אמר הנאשם בך שאמר "אני לא מפחד מהמשטרת, אם אני רוצה אני אשחת את אישתי".

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו במשותף להארצת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 9121-03-12, של בית-משפט השלום בת"א, וכן להפעיל התcheinבות עליה חתום הנאשם בהתאם להוראות אותו גזר דין.

באילו הצדדים הפנו לעברו הפלילי של הנאשם, הכלל עבירה אחת משנת 2014 וצינו כי בגין הושת עליו מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה וכן קנס והתחייבות כספית.

באילו הצדדים צינו כי הנאשם והמתלוונת נפרדו, אינם נמצאים בקשר, הנאשם כiom עובד בעבודה מסודרת כנהג סמיוריילר. כמו כן, צינו את הودאותו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטו יקר ובירקו לכבד את ההסדר.

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירה איומיים, הינו, השמירה על שלמות נפשו של הפרט.

מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, בנסיבות העבירה, הינה ממשמעותית.

מתחם העונש ההולם עבירה זו בנסיבותיה נع בין תנאי ברך הנמור לבין מאסר בפועל בן מספר חודשים ברף העליון וכן ענישה נלווה.

אצין כי אף שעברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירה זהה, הרי שהוא כולל עבירות אלימות, שגם היא בוצעה נגד בת זוגו לשעבר, שאינה המתלוונת אלא אשתו לשעבר.

אצין עוד כי מגזר הדין הנוכחי בעניינו של הנאשם בתיק הקודם, עולה כי הוגש תסוקיר מטעם שירות המבחן שנמנע מהמליצה טיפולית, לאחר שירותי המבחן היה סבור שהנאשם זוקק לטיפול במטרה להגמיש את עמדותיו המגדריות הנוקשות ולמתן את תגובותיו התוקפניות, אולם, הנאשם שלל נזקקות לטיפול וביטה עמדה קורבנית. שירות המבחן היה סבור שהטיפול נדרש כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה, אך לאור עמדתו של הנאשם המתשתת בעיתיות בהתנהגותו, נמנע שירותי המבחן כאמור, ובית-המשפט השית על הנאשם 5 חודשים מאסר על תנאי,

קנס והתחייבות בסך 1,000 ₪.

העבירה נשוא התקיק דין נعتبرה כשנה וחצי לאחר מתן גזר הדין, גם היא, לעניות דעת, מצביעה על הסיכון במצבו של הנאשם להישנות עבירות דומות בעתיד ועל הנזקקות הטיפולית.

חרף האמור, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון וזאת לאור החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון כפי שנקבע בפסקה. כך לדוגמא, ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02) נקבע כי כלל, "טה בית המשפט לכבד את הסדרי הטיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית המשפט החובה לשקל את כל השיקולים הרואים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הרואי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם, וכן שיקולי מדיניות של ענישה רואיה.

אשר להסדר טיעון בו העונש מוסכם, נקבע כי:

"גמ הסדר טיעון שהעונש המוצע בו נקבע לתקופה מוגדרת, אשר לכארה טמונה בו מגמה לצמצום שיקול-הදעת שהצדדים מותרים לבית-המשפט, אינו פסול. פעמים רבות הסדר כזה נדרש כדי לאפשר לצדדים להגיע להבנה ולהסכמה, ביחס נוכחות רצונם של נאים להבטיח ככל האפשר את העונש הצפוי להם".

לאחר ששלמתי את כל הנסיבות הضرיריות לעוניין ואת טיעוני הצדדים, ההסדר הינו סביר ועולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי.

אני סבורה כי עונש של מאסר על תנאי, ישמש כהרבע מעיל הנאשם, שכן, כפי שהובחר לו גם על-ידי בית-המשפט, אם יעבור עבירה נוספת בתקופת התנאי, לא ניתן להאריך שוב את תקופת המאסר על תנאי, והוא צפוי לרצות עונש מאסר.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א) אני מורה על הארצת מאסר על תנאי בגין 5 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 12-03-9121 של ביום"ש השלום בתל אביב, לפחות שנתיים נוספות.

ב) אני מורה על הפעלת התחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 12-03-9121 של ביום"ש השלום בתל אביב, בסך 1,000 ש"ח, או 10 ימי מאסר תמורה.

על הנאשם לשלם את סכום התחייבות לא יותר מיום 1.7.2016

ניתן צו כללי למומיצים.

הנאשם יפנה למציאות בית-המשפט לקבלת שובר לתשלום ההתחייבות.

כל שהופקדו כספים במסגרת צו הباء, הם יוחזרו למפקידם, בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקולים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום י"ח איר תשע"ו, 26/05/2016 במעמד הנוכחים.

שirlly Dkl Noha , שופטת